

Gjergj Fishta

Shqypnija

(nga vëllimi "Mrizi i zânavet")

Edhè hâna do t' a dijë,
Edhè dielli do t' két pá,
Se për qark ksaj rrokullije,¹
Si Shqypnija 'i vend nuk ká!
Fusha t' gjâna e kodra t' blera,²
Zijes s' mnershme³ larg kû âsht droja,⁴
Me gaz t' vet ktû i veshë Prendvera,
Si t' Parrizit t' larmet shtroja.⁵
Nën një qiellë përherë t' kullueme,
N' rreze e n' dritë përshkue unji,⁶
Bjeshkë e male të blerueme
Si vigaj shtiellen⁷ n' ajri.
Ke⁸ ato bjeshkë e ke ato male
Kroje t' kjarta e t' cemta⁹ gurra,¹⁰
Tue rrëmbye ndër mriza hale,¹¹
Gurgullojn ndër raje e curra.
Mbi ato male e bjeshkë kreshnike
Léjn¹² mande' ata djelm si Zâna,
Armët e t' cillvet, përherë besnike,
Janë përmendë ndër fise t' tana.
Atje léjn, po Toskë e Gegë,
Si dy rreze n' flakë t' një dielli:
Si dy rrfé, qi shkojn tue djegë,
Kúr shkrepë rêja nalt prej qielli.
Oh! Po, e din i prujtë¹³ anmiku,
Se âsht rrfé zogu i Shqyptarit,

---

¹ për qark ksaj rrokullije: për rreth këtij rruzulli, kësaj bote.

² të blera: të blerta.

³ zijes s'mnershme: ku frika e zijes (urisë) është larg.

⁴ droja: frika

⁵ si shtrojat e larme të Parajsës.

⁶ unji: krejt, plotësisht.

⁷ shtiellen: ngrehen, naltohen, lartësohen.

⁸ ke: ndër, te, tek.

⁹ t'cemta: të ftohta, të ngrira (të freskëta).

¹⁰ gurra: burime, kroje.

¹¹ Duke rrjedhur rrëmbyeshëm nëpër hije (mriza) halash (pishe).

¹² lejn: lindin.

¹³ i prujtë: i ulët, i poshtër.

Rijtun gjakut kah çeliku
 N' dorë t' ktij shndritë¹⁴ për vend t' të Parit.
 Ato male të madhnueshme,
 Ato, po, kanë mûjtë me pá
 Se sa forca e perfrigueshme¹⁵
 N' turr t' Shqyptarit pît ka rá.¹⁶
 Dridhet toka e gjimon deti,
 Ndezen malet flakë e shkndija,
 Ka' i frigueshëm, si tërmeti,
 Atje rrmben kû e thurret Lirija.
 Lume e shé para atij ngelin,¹⁷
 I a lshojn udhën dete e male;
 Mbretënt fjalën s' mund t' i a shkelin,
 Turrin ferri s' mund t' i a ndalë.
 Shkundu pluhnit, prá, Shqypní,
 Ngrehe ballin si mbretneshë,
 Pse me djelm, qi ngrofë ti n' gjí,
 Nuk mund t' quhesh, jo, robneshë.
 Burrë Shqyptár kushdo i thotë vetit,
 Qi zanát ka besë e fé,
 Për Lirí, për fron të Mbretit
 Me dhânë jetën ka bâ bé.¹⁸
 Sy për sy, po, kqyr anmikun;
 Përse djemt, qi ti ke ushqyue,
 S' i ka pá, jo, kush tue hikun:
 Friga e dekës kurr s' i ka thye,
 Kaq të bukur, kaq të hieshme
 Perëndija t' fali i Amshueshëm,
 Sá 'dhe deka ásht për tý e shieshme:¹⁹
 N' gjí t' and vorri ásht i lakmueshëm.
 Po, edhè hâna do t' a dijë,
 Edhè dielli do t' két pá,
 Se për qark ksaj rrokullije,
 Si Shqypnija 'i vend nuk ká!
 Rrnosh e kjosh²⁰, prá moj Shqypní,
 Rrnosh e kjosh gjithmonë si vera,
 E me dije e me Lirí
 Për jetë t' jetës të rrhoftë tý ndera.

Marrë nga botimi: A. Gjergj Fishta, O. F. M. "Mrizi i zânave", Shkodër 1941

¹⁴ Kur çeliku i rijtun prej gjakut shndrit në dorë të këtij...

¹⁵ *forca e perfrigueshme*: forca e tmerrshme (e armikut).

¹⁶ *pît ka ra*: është thyer në turr (sulm) të shqiptarit.

¹⁷ *ngelin*: ndalen.

¹⁸ është betuar të japë jetën.

¹⁹ *e shieshme*: e shijshme, e ëmbël.

²⁰ Rofsh e qofsh!